

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 26. märts 2021
(OR. en)

2020/0151 (COD)

PE-CONS 70/20

EF 345
ECOFIN 1189
SURE 39
CCG 55
COVID-19 65
CODEC 1405

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse COVID-19 kriisist taastumisele kaasa aitamiseks määrust (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2021/...,**

...,

**millega muudetakse COVID-19 kriisist taastumisele kaasa aitamiseks
määrust (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse
väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva
ja standarditud väärtpaberistamise erinormid**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

¹ ELT C 377, 9.11.2020, lk 1.

² ELT C 10, 11.1.2021, lk 30.

³ Euroopa Parlamendi 25. märtsi 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) COVID-19 kriisil on liikmesriikide elanikele, ettevõtetele, tervishoiusüsteemile ja majandusele ränk mõju. Komisjon rõhutas oma 27. mai 2020. aasta teatises „Euroopa võimalus: parandame vead ja teeme ettevalmistusi järgmise põlvkonna jaoks“, et järgnevatel kuudel on likviidsus ja rahastamise kättesaadavus jätkuvalt probleem. Et COVID-19 pandeemiast põhjustatud rängast majandusšokist taastumist toetada, tuleb kehtivates finantsalastes õigusaktides tingimata teha sihipäraseid muudatusi.
- (2) COVID-19 pandeemia põhjustatud rängal majandusšokil ja erakorralistel viiruse tõkestamise meetmetel on majandusele kaugeleulatuv mõju. Ettevõtjad seisavad silmitsi tarneahelahäirete, ajutiste sulgemiste ja vähenenud nõudlusega ning kodumajapidamiste sissetulekud vähenevad ja töötus kasvab. Liidu ja liikmesriikide ametiasutused on võtnud kaugeleulatuvaid meetmeid, et aidata kodumajapidamistel ja maksejõulistel ettevõtjatel toime tulla majandustegevuse järsu, kuid ajutise aeglustumisega ja sellest tuleneva likviidsuspuudujäägiga.

- (3) On oluline, et krediidasutused ja investeerimisühingud (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kasutaksid oma kapitali seal, kus seda on vaja kõige enam, ning liidu õigusraamistik toetab seda ja tagab ühtlasi, et finantsinstitutsioonid järgiksid oma tegevuses usaldatavusnõudeid. Lisaks kehtivate reeglitega ette nähtud paindlikkusele tagaksid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2402¹ sihipärased muudatused, et liidu väärtpaberistamise normides nähakse ette lisavahend, millega edendada pärast COVID-19 kriisi majanduse taastumist.
- (4) COVID-19 kriisi erakorraliste asjaolude ja kaasnevate väljakutsete enneolematult suure ulatuse tõttu tuleb tegutseda viivitamata, et finantsinstitutsioonid saaksid ettevõtjatele eraldada piisavalt rahalisi vahendeid, et aidata sellega COVID-19 pandeemia põhjustatud majandusšokki leevendada.
- (5) COVID-19 kriisi tõttu on oht, et viivisnõuete arv suureneb ning finantsinstitutsioonidel tuleb oma viivisnõudeid rohkem hallata ja nendega tegeleda. Üks viis selleks on finantsinstitutsioonidele viivisnõuded väärtpaberistada ja nendega turul kaubelda. Peale selle on praeguses olukorras esmatähtis, et finantssüsteemi süsteemselt olulistest osadest viiakse riskid välja ja laenuandjad tugevdavad oma kapitalipositsioone. Sünteetiline väärtpaberistamine on üks viis selle saavutamiseks, nagu ka uute omavahendite kaasamine.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).

- (6) Väärtpaberistamise eriotstarbelisi ettevõtjaid tuleks asutada üksnes sellistes kolmandates riikides, mida liit ei ole kandnud¹ maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetellu ning selle ajakohastatud versioonidesse (I lisa) või selliste suure riskiga kolmandate riikide loetellu, mille rahapesuvastases ja terrorismi rahastamise vastases korras esinevad strateegilised puudused. II lisa, mis sisaldab ülevaadet olukorrast seoses koostööd tegevate jurisdiktsioonide poolt hea maksuhaldustava põhimõtete rakendamiseks võetud kohustuste täitmisel ELiga tehtava koostööga, annab ülevaate kõnelustest teatavate koostööd tegevate kolmandate riikidega, millest mõned endiselt rakendavad kahjulikke maksustamistavasid. Sellised kõnelused peaksid pöörduma taoliste kahjulike maksustamistavade aegsa lõpetamisega, et hoida ära väärtpaberistamise eriotstarbeliste ettevõtjate asutamisele tulevikus kehtestatavaid piiranguid.
- (7) Selleks et tugevdada riikide asutuste võimet võidelda maksustamise vältimisega, peaks investor teavitama selle liikmesriigi pädevaid asutusi, kus ta on maksuresident, iga kord kui ta kavatseb investeerida väärtpaberistamise eriotstarbelisse ettevõtjasse, kes on asutatud pärast käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva II lisas nimetatud jurisdiktsioonis seetõttu, et ta kasutab kahjulikku maksurežiimi. Nimetatud teavet võib kasutada selleks, et hinnata, kas investor saab maksustamisest kasu.

¹ Vt eeskätt: nõukogu 8. novembri 2016. aasta järeldused, mis käsitlevad kriteeriume ja protsessi, mille tulemusena koostatakse maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu ning selle lisa (ELT C 461, 10.12.2016, lk 2) ja nõukogu järeldused maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta ning selle lisad (ELT C 66, 26.2.2021, lk 40).

- (8) Nagu märkis Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Pangandusjärelevalve“) oma arvamuses viivisnõuete väärtpäberistamise regulatiivse käsitlemise kohta,² on riskid, mis on seotud viivisnõuete väärtpäberistamise tagamiseks kasutatavate varadega, majanduslikus mõttes teistsugused kui riskid, mis on seotud nõuetekohaselt teenindatavate varade väärtpäberistamisega. Viivisnõuded väärtpäberistatakse nimi- või jääkväärtusest madalama hinnaga ning väärtpäberistamisel võetakse arvesse turu hinnangut muu hulgas sellele, kui tõenäoline on, et võla ümberkujundamise tulemusel tekib piisav rahavoog ja piisavalt palju varasid suudetakse sisse nõuda. Investorite risk seisneb seega selles, et varadega seotud võla ümberkujundamisel ei teki piisavat rahavoogu ega suudeta sisse nõuda piisavalt varasid, et katta viivisnõuete netoväärtust nende omandamisel. Investorite jaoks ei vasta kahju tekkimise tegelik risk seetõttu mitte portfelli nimiväärtusele, vaid diskonteeritud väärtusele, s.o nimiväärtusele, millest on maha arvatud alusvara ülekandmisel tehtud allahindlus. Seepärast tuleb viivisnõuete väärtpäberistamise puhul arvutada säilitatava riski suurus diskonteeritud väärtuse alusel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

² Euroopa Pangandusjärelevalve arvamus Euroopa Komisjonile viivisnõuete väärtpäberistamise regulatiivse käsitlemise kohta, EBA-OP-2019-13, avaldatud 23. oktoobril 2019.

- (9) Riski säilitamise nõudega ühitatakse väärtpaberistamise tehingu algatajate, sponsorite ja algsete laenuandjate huvid investorite huvidega. Nõuetekohaselt teenindatavate varade väärtpaberistamise puhul on müügi poolel ülekaalukas huvi tavaliselt väärtpaberistamise tehingu algatajal, kes on sageli ka algne laenuandja. Seevastu viivisnõudega väärtpaberistamise puhul püüavad väärtpaberistamise tehingu algatajad makseviivituses varadest oma bilansis lahti saada, sest nad ei pruugi enam soovida, et neid kõnealuste varadega kuidagi seostataks. Sellisel juhul on varade puhul võla ümberkujundamise ja summade sissenõudmise vastu suurem huvi varadega seotud nõudehaldajal.
- (10) Enne 2008. aasta finantskriisi järgiti mõnes väärtpaberistamistegevuses mudelit „algata ja turusta“. See mudel tähendas, et väärtpaberistamiseks valiti madalama kvaliteediga varad, mis oli investoritele kahjulik, sest neile võis nii jääda suurem risk, kui nad olid kavatsenud võtta. Et edaspidi sellist tegevust ära hoida, kehtestati nõue, et tuleb kontrollida väärtpaberistatud varade loomisel kasutatud laenuandmise standardeid. Kuid viivisnõuete väärtpaberistamisel on väärtpaberistatavate varade loomisel kohaldatavad laenuandmise standardid teatavate asjaolude, sealhulgas viivisvara ostmise ja väärtpaberistamise liigi tõttu vähetähtsad. Viivisnõuete väärtpaberistamisse investeerimisel on tähtis hoopis, et riskipositsioonide valimisel ja hinnakujundusel kohaldataks usaldusväärseid standardeid. Seepärast tuleb laenuandmise standardite järgimise kontrollimist muuta, et investor saaks mõistliku ja teadliku investeerimisotsuse tegemiseks täita hoolsuskohustust sellega, et kontrollib viivisnõuete kvaliteeti ja tulemusnäitajaid, tagades seejuures, et erandit ei kuritarvitata. Seetõttu peaksid pädevad asutused viivisnõuete väärtpaberistamise puhul nõuete valimisel ja hinnakujundusel usaldusväärsete standardite rakendamise üle vaatama.

- (11) Sünteetiliste väärtpaberistamiste puhul kantakse laenude kogumi (tavaliselt suurte äriühingute laenud või väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) laenud) krediidirisk üle krediidiriskikaitse lepinguga, mille kaudu väärtpaberistamise tehingu algataja ostab investorilt krediidiriskikaitse. Krediidiriskikaitseks kasutatakse finantsgarantiisid või krediituletisinstrumente, kusjuures varade omandiõigus jääb väärtpaberistamise tehingu algatajale ja vastupidi traditsioonilisele väärtpaberistamisele ei kanta seda üle väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale. Väärtpaberistamise tehingu algataja kui krediidiriskikaitse ostja kohustub maksma krediidiriskikaitse preemiat, mis on investorile tuluks. Investoril kui krediidiriskikaitse müüjal on omakorda kohustus teha eelnevalt kindlaksmääratud krediidisündmuse korral kindlaksmääratud krediidiriskikaitse makse.
- (12) Väärtpaberistamise struktuuride üldine keerukus ja seotud riskid peaksid olema kohaselt maandatud ning õigusnormidega ei tohiks anda väärtpaberistamise tehingu algatajatele stiimulit eelistada traditsioonilistele väärtpaberistamistele sünteetilisi. Seetõttu peaksid lihtsate, läbipaistvate ja standarditud (edaspidi „standardväärtpaberistamine“) bilansiliste väärtpaberistamiste nõuded olema täielikult kooskõlas standardväärtpaberistamise kriteeriumidega, mida rakendatakse tegelikku müüki hõlmavate traditsiooniliste väärtpaberistamiste puhul.

- (13) Traditsiooniliste standardväärtpaberistamiste suhtes kehtivad teatavad nõuded, mis ei ole bilansiliste standardväärtpaberistamiste puhul mõlema väärtpaberistamise liigi olemuslike erinevuste tõttu asjakohased, eelkõige seetõttu, et sünteetiliste väärtpaberistamiste puhul kantakse risk alusvara müügi asemel üle krediidiriskikaitse lepinguga. Seepärast tuleks standardväärtpaberistamise kriteeriume vajaduse korral kohandada, et neid erinevusi arvesse võtta. Peale selle tuleb sünteetiliste väärtpaberistamiste jaoks kehtestada uued erinõuded, tagamaks, et standardväärtpaberistamise normid kehtivad üksnes bilansilistele sünteetilistele väärtpaberistamistele ja krediidiriskikaitse leping on struktureeritud selliselt, et nii väärtpaberistamise tehingu algataja kui ka investori positsioon on piisavalt hästi kaitstud. Nende uute nõuete eesmärk peaks olema käsitleda vastaspoole krediidiriski nii väärtpaberistamise tehingu algataja kui ka investori puhul.
- (14) Üle tuleks kanda selliste riskipositsioonide krediidirisk, mille liidu reguleeritud finantsinstitutsioon on algatanud või ostnud laenuandmisega seotud põhitegevuse raames ja mis on tehingu sulgemise kuupäeva seisuga tema enda bilansis või kui kasutatakse konsolideerimisgrupi struktuuri, siis konsolideeritud bilansis. Väärtpaberistamise tehingu algatajale esitatav nõue hoida väärtpaberistatud riskipositsioone bilansis peaks jätma arbitraažiga seonduvad väärtpaberistamised standardväärtpaberistamise nimetuse kohaldamisalast välja.

- (15) On oluline, et väärtpaberistamises osalevate väärtpaberistamise tehingu algatajate, sponsorite ja algsete laenuandjate huvid ühtiksid. Huve aitab ühitada määruses (EL) 2017/2402 sätestatud riski säilitamise nõue, mida kohaldatakse igat liiki väärtpaberistamiste suhtes. Seda nõuet tuleks kohaldada ka bilansiliste standardväärtpaberistamiste suhtes. Väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või algne laenuandja peaksid säilitama väärtpaberistamises pidevalt vähemalt olulise majandusliku netohuvi, mis ei ole väiksem kui 5 %. Põhjendatud võivad olla ka kõrgemad riski säilitamise määrad ja neid on turul juba kohaldatud.
- (16) Väärtpaberistamise tehingu algataja peaks tagama, et ta ei maanda sama krediidiriski rohkem kui üks kord seeläbi, et hangib lisaks bilansilise standardväärtpaberistamisega kaasnevale krediidiriskikaitsele ka muu krediidiriskikaitse. Et tagada krediidiriskikaitse lepingu stabiilsus, peaks see vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹ artiklis 249 sätestatud krediidiriski maandamise nõuetele, mida peavad täitma finantsinstitutsioonid, kes soovivad sünteetilise väärtpaberistamise kaudu üle kanda suure osa riskist.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- (17) Bilansilise väärtpaberistamise puhul võidakse kasutada mittejärjestikust amortiseerimist, et vältida aluspositsioonide kaitse ja portfelli muutumisega kaasnevaid ebaproportsionaalseid kulusid. Teatavad tulemusnäitajatega seotud käivitavad tegurid peaksid määrama ära, millal kasutada järjestikust amortiseerimist, tagamaks et krediidiriskikaitset tagavaid väärtpaberistamise seeriaid ei ole juba amortiseeritud, kui tehingu lõpus tekib suur kahjum, ja tagamaks seeläbi, et riskist suure osa ülekandmist ei kahjustata.
- (18) Et vältida väärtpaberistamise tehingu algataja ja investori vahel konflikte ning tagada aluspositsioonide jaoks ostetud krediidiriskikaitse ulatuse suhtes õiguskindlus, peaks krediidiriskikaitstes viitama sõnaselgelt kindlaks määratud krediidituletisinstrumenti tingimuste aluseks olevatele võlainstrumentidele, millest tulenevad sõnaselgelt kindlaks määratud üksuste või võlgnike aluspositsioonid. Seepärast peaksid krediidituletisinstrumenti tingimuste aluseks olevad võlainstrumendid, millele kaitset ostetakse, olema asjaomases registris igal ajal selgelt kindlaks tehtavad ning ajakohastatud. See nõue peaks samuti olema kaudselt osa kriteeriumitest, mille alusel määratletakse bilansiline standardväärtpaberistamine ja jäetakse arbitraažväärtpaberistamine standardväärtpaberistamise normidest välja.
- (19) Krediidisündmused, mille puhul tuleb hakata tegema krediidiriskikaitse lepingu kohaseid makseid, peaksid hõlmama vähemalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 4. peatükis osutatud sündmusi. Sellised sündmused on turu seisukohast hästi teada ja äratuntavad ning peaksid tagama kooskõla usaldatavusraamistikuga. Võla restruktureerimise meetmete puhul, millega tehakse järeleandmisi võlgnikule, kellel on finantskohustuste täitmisel juba tekkinud või tekkimas raskused, ei tohiks välistada krediidisündmuse käivitumist.

- (20) Väärtpaberistamise tehingu algataja kui krediidiriskikaitse ostja õigust saada tegelike kahjude eest õigeaegseid makseid tuleks piisavalt hästi kaitsta. Seega tuleks tehingu dokumentides näha alusportfelli tegelike kahjude kindlaksmääramiseks ette usaldusväärne ja läbipaistev arveldusprotsess, et väärtpaberistamise tehingu algatajale makstav summa ei oleks liiga väike. Kuna kahju väljaselgitamine võib olla pikk protsess, tuleks väärtpaberistamise tehingu algatajale õigeaegsete maksete tagamiseks teha hiljemalt kuue kuu möödumisel krediidisündmuse toimumisest vahemaksed. Peale selle peaks olema olema lõplik kohanduste tegemise kord, millega tagatakse, et vahemaksed katavad tegeliku kahju, ning välistatakse et vahemaksed ei oleks tegelikust kahjust suuremad, mis kahjustaks investoreid. Kahjuarvelduse korras tuleks samuti selgelt kindlaks määrata, kui kauaks on kõnealuste riskipositsioonide ümberkujundamisprotsessi lubatud pikendada, kuid pikendusperiood ei tohiks olla pikem kui kaks aastat. Kahjuarvelduse kord peaks tagama, et krediidiriskikaitse leping on väärtpaberistamise tehingu algataja seisukohast tõhus ja annab investoritele nende maksekohustuse lõppemise kuupäeva suhtes õiguskindluse, mis aitab kaasa turu heale toimimisele.
- (21) Kontrolli tegeva kolmanda isiku olemasolu on levinud turutava, mis suurendab kõigi asjaosaliste jaoks tehingu õiguskindlust ning vähendab seega kahjude jaotamise käigus tekkida võivate vaidluste ja kohtuprotsesside tõenäosust. Et tehingu kahjuarvelduse kord oleks usaldusväärsem, tuleks määrata kontrolli tegev kolmas isik, kes kontrollib pärast krediidisündmuse käivitamist krediidiriskikaitse teatavate aspektide õigsust ja täpsust.

- (22) Krediidiriskikaitse preemiad peaksid sõltuma ainult kaitstud väärtpaberistamise seeriaga seotud tagasimaksmata laenusumma suuruselt ja krediidiriskist. Bilansiliste standardväärtpaberistamiste puhul ei tohiks lubada tingimusteta preemiaid, sest nendega võidakse kahjustada riski tulemuslikku ülekandmist väärtpaberistamise tehingu algatajalt kui krediidiriskikaitse ostjalt krediidiriskikaitse müüjatele. Ühtlasi tuleks bilansilise standardväärtpaberistamise puhul keelata muud kokkulepped, nagu ettemakstud preemiad, hinnaalandusmehhanismid ja liiga keerukad preemiastruktuurid.
- (23) Et krediidiriskikaitse oleks stabiilne ja järjepidev, peaks väärtpaberistamise tehingu algatajal olema võimalik bilansilist standardväärtpaberistamist enne tähtaega lõpetada ainult teatavate täpselt kindlaks määratud asjaolude korral. Kuigi väärtpaberistamise tehingu algatajal peaks olema õigus krediidiriskikaitse enne tähtaega lõpetada, kui toimuvad kindlaksmääratud regulatiivsed sündmused, peaksid need sündmused seisnema õigusaktide või maksureeglite tegelikes muudatustes, mida tehingu sõlmimise ajal ei olnud võimalik mõistlikult ette näha ning millel on väärtpaberistamise tehingu algataja kapitalinõuetele või tehingu majanduslikule küljele oluline negatiivne mõju. Bilansilised standardväärtpaberistamised ei tohiks hõlmata keerukaid klausleid, mida väärtpaberistamise tehingu algataja saaks kasutada tagasikutsumiseks, eelkõige väga lühiajalisi ostuoptsioone, mille eesmärk on muuta üksikjuhtudel ajutiselt kapitalipositsiooni kajastamist.

- (24) Teatavat liiki tehingutes esineb laialdaselt sünteetilist ületulu ning see on kasulik mehhanism, mille abil on investoritel võimalik vähendada krediidiriskikaitse ja väärtpaperistamise tehingu algatajatel riskipositsiooni kulusid. Sellega seoses on sünteetiline ületulu oluline teatavate spetsiifiliste jaepanganduse varaklasside puhul, nagu VKEde laenud ja tarbijalaenud, mille tootlus ja krediidikahju on suuremad kui teistel varaklassidel ning mille puhul tekitavad väärtpaperistatud riskipositsioonid ületulu sellise kahju katmiseks. Ent kui investori positsioonile allutatud sünteetilise ületulu summa on liiga suur, on võimalik, et ei ole ühtki realistlikku stsenaariumi, mille korral väärtpaperistamise positsioonide investor kahju kannaks, mistõttu riski tegelikku ülekandmist ei toimu. Järelevalvega seotud probleemide leevendamiseks ja selle struktuurse elemendi täiendavaks standardimiseks on tähtis määrata bilansiliste standardväärtpaperistamise jaoks kindlaks ranged kriteeriumid ning tagada sünteetilise ületulu kasutamise täielik avalikustamine.
- (25) Bilansiliste standardväärtpaperistamise puhul peaksid aktsepteeritavad olema üksnes kvaliteetsed krediidiriskikaitse lepingud. Kaudse krediidiriskikaitse tagamiseks peaksid aktsepteeritavate krediidiriskikaitse andjate hulka kuuluma vaid üksused, kes on määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt aktsepteeritavad krediidiriskikaitse andjad ja keda tunnustatakse vastaspooltena, kelle riskikaal on 0 % kooskõlas kõnealuse määruse III osa II jaotise 2. peatükiga. Otsese krediidiriskikaitse korral peaks väärtpaperistamise tehingu algatajal kui krediidiriskikaitse ostjal ja investoritel kui krediidiriskikaitse müüjatel olema võimalik kasutada kvaliteetset tagatist, millena peaks mõistma igasugust tagatist, millele võib osutatud peatüki kohaselt määrata 0 % riskikaalu, võttes arvesse asjakohaseid hoiuleandmis- või valitsemislepinguid. Kui tagatis on antud rahas, tuleks seda hoida kolmandast isikust krediidasutuses või hoiul krediidiriskikaitse ostja juures, kusjuures mõlemal juhul peab olema tagatud minimaalne krediidikvaliteet.

- (26) Liikmesriigid peaksid määrama pädevad asutused, kes vastutavad nende nõuete järelevalve eest, millele sünteetiline väärtpaberistamine peab vastama, et kvalifitseeruda standardväärtpaberistamiseks. Pädev asutus võib olla sama asutus, mis on määratud tegema järelevalvet selle üle, kas väärtpaberistamise tehingu algatajad, sponsorid ja väärtpaberistamise eriotstarbelised ettevõtjad täidavad nõudeid, millele traditsioonilised väärtpaberistamised peavad standardväärtpaberistamise nimetuse saamiseks vastama. Nagu traditsiooniliste väärtpaberistamiste puhulgi, ei pruugi see pädev asutus olla sama asutus, kes vastutab selliste usaldatavusnõuete täitmise kohustuste järelevalve eest, mis kehtestati väärtpaberistamise tehingu algatajatele, algsetele laenuandjatele, väärtpaberistamise eriotstarbelistele ettevõtjatele, sponsoritele ja investoritele määruse (EL) 2017/2402 artiklites 5–9 ning mille täitmisega seotud ülesanded usaldati nende kohustuste usaldatavusmõõdet arvestades asjaomaste finantseerimisasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavatele pädevatele asutustele.
- (27) Et hoida ära negatiivseid tagajärgi finantsstabiilsusele, peaks bilansilise standardväärtpaberistamise jaoks erinormide kehtestamisega kaasnema asjakohane makrotasandi usaldatavusjärelevalve. Eelkõige peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010¹ asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tegema sünteetilise väärtpaberistamisega seotud makrotasandi usaldatavusriskide seiret ja hindama, kas need on finantssüsteemi süsteemsest osast piisaval määral välja viidud.

¹ Euroopa parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

- (28) Määrusesse (EL) 2017/2402 kestlikkusega seotud läbipaistvusnõuete lisamiseks tuleks Pangandusjärelevalvele anda volitus avaldada tihedas koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010¹ asutatud Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Väärtpaberiturujärelevalve“) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010² asutatud Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (EIOPA) aruanne kestliku väärtpaberistamise erinormide väljatöötamise kohta. Aruandes tuleks igakülgsest hinnata eelkõige kestlikkustegurite kindlaksmääramist, proportsionaalsete avalikustamis- ja hoolsuskohustuse nõuete rakendamist, keskkonnaalast, sotsiaalset ja juhtimisega seotud negatiivset mõju käsitleva teabe sisu, metoodikat ja esitamist ning võimalikku mõju finantsstabiilsusele, liidu väärtpaberistamisturu mahu ja pankade laenuandmisvõime kasvule. Nimetatud aruande põhjal peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule kestliku väärtpaberistamise erinormide kehtestamist käsitleva aruande ja lisama sellele seadusandliku ettepaneku, kui see on kohane.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

- (29) Teavet kestlikkusriskide integreerimise ja investeerimisotsuste tegemisel kestlikkusele avalduva negatiivse mõju arvessevõtmise kohta ei avalikustata investoritele piisavalt, sest avalikustamise suhtes veel ühtlustatud nõudeid ei kohaldata. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088¹ kohaselt on finantstoodete väljatöötajad ja lõppinvestorite finantsnõustajad kohustatud arvestama investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga kestlikkusteguritele ning avalikustama, kuidas nende hoolsuskohustuse põhimõtetes selle põhilise negatiivse mõjuga arvestatakse. Kestlikkusele avalduva negatiivse mõju avalikustamise kohta koostatakse regulatiivsed tehnilised standardid, mille töötavad määruse (EL) 2019/2088 kohaselt avalikustatava kohase teabe sisu, metoodika ja esitusviisi kohta ühiselt välja Pangandusjärelevalve, Väärtpaberiturujärelevalve ja EIOPA (koos „Euroopa järelevalveasutused“). Ka standardväärtpaberistamise tehingu algatajatel peaks olema võimalus avalikustada kestlikkusteguritele avalduva negatiivse mõju arvessevõtmise kohta eraldi teavet, mille puhul pöörataks erilist tähelepanu kliimaga ning muu keskkonnavalase, sotsiaalse või juhtimisega seotud mõjule. Et teabe avalikustamist ühtlustada ning tagada määruse (EL) 2019/2088 ja määruse (EL) 2017/2402 kooskõla, peaks Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee töötama välja regulatiivsed tehnilised standardid ja tuginema seejuures võimalikult palju tööle, mida Euroopa järelevalveasutused on teinud seoses määrusega (EL) 2019/2088, ning seda kohandama väärtpaberistamise eripäraga, kui see on vajalik ja kohane.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).

- (30) Kuna käesoleva määruse eesmärged, nimelt laiendada standardväärtpaberistamise norme sünteetilisele väärtpaberistamisele ja kõrvaldada viivisnõuete väärtpaberistamiselt regulatiivsed takistused, et pankade laenuandmisvõimet usaldatavusnõudeid alandamata veel rohkem suurendada, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (31) Seetõttu tuleks määrust (EL) 2017/2402 vastavalt muuta.
- (32) Pidades silmas vajadust kehtestada COVID-19 kriisist majanduse taastumise toetamiseks võimalikult kiiresti sihipärased meetmed, peaks käesolev määrus kiireloomulisuse tõttu jõustuma kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1
Määruse (EL) 2017/2402 muutmine

Määrust (EL) 2017/2402 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmised punktid:

- „24) „viivisnõue“ – riskipositsioon, mis vastab mõnele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 47a lõikes 3 sätestatud tingimusele;
- 25) „viivisnõuete väärtpaberistamine“ – väärtpaberistamine, mis on tagatud selliste viivisnõuete kogumiga, mille nimiväärtus moodustab väärtpaberistamise tehingu algatamise ajal ja igal ajal pärast seda, kui varasid aluseks olevasse kogumisse selle täiendamiseks, restruktureerimiseks või muul asjakohasel põhjusel lisatakse või sealt eemaldatakse, kogumi nimiväärtusest vähemalt 90 %;
- 26) „krediidiriskikaitse leping“ – väärtpaberistamise tehingu algataja ja investori vaheline kokkulepe kanda väärtpaberistatud riskipositsioonide krediidirisk krediituletisinstrumentide või garantiide kaudu väärtpaberistamise tehingu algatajalt investorile üle, millega väärtpaberistamise tehingu algataja võtab kohustuse maksta investorile summa, mida nimetatakse krediidiriskikaitse preemiaks, ja investor võtab kohustuse tasuda väärtpaberistamise tehingu algatajale summa, mida nimetatakse krediidiriskikaitse makseks, juhul, kui toimub mõni lepingus kindlaks määratud krediidisündmus;
- 27) „krediidiriskikaitse preemia“ – summa, mille väärtpaberistamise tehingu algataja on krediidiriskikaitse lepingu alusel kohustunud investorile maksma investori poolt lubatud krediidiriskikaitse eest;

- 28) „krediidiriskikaitse makse“ – summa, mille investor on krediidiriskikaitse lepingu alusel kohustunud väärtpaberistamise tehingu algatajale maksma juhul, kui on toimunud krediidiriskikaitse lepingus kindlaks määratud krediidisündmus;
- 29) „sünteesiline ületulu“ – summa, mille väärtpaberistamise tehingu algataja on sünteetilise väärtpaberistamise dokumentide kohaselt lepingus kindlaks määranud, et katta enne tehingu lõpptähtpäeva tekkida võiv väärtpaberistatud riskipositsioonide kahjum;
- 30) „kestlikkustegurid“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088* artikli 2 punktis 24 määratletud jätkusuutlikkustegurid;
- 31) „tagastamatu ostuallahindlus“ – alusvarakogumis sisalduvate riskipositsioonide jäägi ja selle hinna vahe, millega väärtpaberistamise tehingu algataja müüb need riskipositsioonid väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, kui seda vahet ei hüvitata väärtpaberistamise tehingu algatajale ega algsele laenuandjale.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).“

2) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kolmas riik on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849* artikliga 9 kantud selliste suure riskiga kolmandate riikide loetellu, kelle rahapesuvastases ja terrorismi rahastamise vastases korras esineb strateegilisi puudusi;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„aa) kolmas riik on kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu I lisasse;“;

c) lisatakse järgmine lõik:

„Väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja puhul, mis on pärast ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] asutatud II lisas nimetatud jurisdiktsioonis seetõttu, et ta kasutab kahjulikku maksurežiimi, peab investor teavitama oma investeeringutest kõnealuse väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja emiteeritud väärtpaberitesse selle liikmesriigi pädevaid asutusi, kus investor on maksuresident.“

3) Artikli 5 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„f) viivisnõuete puhul on riskipositsioonide valimisel ja hinnakujunduses kohaldatud usaldusväärseid standardeid.“

4) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Olulise majandusliku netohuvi mõõtmisel võtab netohuvi säilitaja arvesse kõiki tasusid, mida võidakse kasutada tegeliku olulise majandusliku netohuvi vähendamiseks.

Viivisnõuete traditsioonilise väärtpaberistamise korral võib käesolevas lõikes sätestatud nõuet täita ka nõudehaldaja, tingimusel et ta suudab tõendada, et tal on väärtpaberistatud positsioonidega samalaadsete riskipositsioonide haldamise alal asjatundlikkus ning tal on riskipositsioonide haldamise kohta olemas hästi dokumenteeritud ja asjakohased põhimõtted, protseduurid ja riskijuhtimise kontrollimeetmed.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Erandina lõikest 3 ei tohi nimetatud lõike kohaldamisel säilitatav oluline majanduslik netohuvi selliste viivisnõuete väärtpaberistamise korral, mille puhul on kokku lepitud tagastamatu ostuallahindlus, olla väiksem kui 5 % selliste väärtpaberistatud riskipositsioonide netoväärtuse summast, mis kvalifitseeruvad viivisnõueteks, ja kui see on kohaldatav, siis kõikide nõuetekohaselt teenindatavate väärtpaberistatud riskipositsioonide nimiväärtusest.

Viivisnõude netoväärtus arvutatakse, lahutades riskipositsiooni nimiväärtusest või, kui see on kohaldatav, siis jääkväärtusest väärtpaberistamise tehingu algatamise ajal üksiku väärtpaberistatud riskipositsiooni tasandil väärtpaberistamise tehingu algatamise ajal kokku lepitud tagastamatu ostuallahindlus või, kui see on kohaldatav, siis aluspositsioonide kogumi tasandil väärtpaberistamise tehingu algatamise ajal kokku lepitud tagastamatu ostuallahindluse vastav osa. Peale selle võib väärtpaberistatud viivisnõuete netoväärtuse kindlaksmääramisel võtta mittetagastatava ostuallahindluse puhul arvesse väärtpaberistamise tehingu algataja poolt järgnevals müügiks emiteeritud viivisnõuete väärtpaberistamise seeriade nimiväärtuse ja selle hinna vahet, millega need väärtpaberistamise seeriad müüakse esmalt sõltumatutele kolmandatele isikutele.“;

c) lõiget 7 muudetakse järgmiselt:

i) esimesse lõiku lisatakse järgmised punktid:

„f) viivisnõuete väärtpaberistamiste puhul lõigete 3 ja 3a alusel riski säilitamise kord;

g) netohuvi säilitajale makstud tasude mõju tegelikule olulisele majanduslikule netohuvile lõike 1 tähenduses.“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Pangandusjärelevalve esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].“

5) Artikli 9 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust kohaldatakse selliste aluspositsioonide jaoks, mis on sel ajal, mil väärtpaberistamise tehingu algataja need kolmandalt isikult ostab, viivisnõuded, riskipositsioonide valimisel ja hinnakujundusel usaldusväärseid standardeid.“

6) Artikli 18 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) väärtpaberistamine vastab kõikidele käesoleva peatüki 1., 2. või 2a jao nõuetele ja Väärtpaberiturujärelevalvet on artikli 27 lõike 1 kohaselt teavitatud ning;“.

7) 4. peatüki 1. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Lihtsa, läbipaistva ja standarditud traditsioonilise mitte-ABCP-väärtpaberistamise nõuded“.

8) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) artikli pealkiri asendatakse järgmisega:

„Lihtne, läbipaistev ja standarditud traditsiooniline mitte-ABCP-väärtpaberistamine“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Traditsioonilisi väärtpaberistamisi, välja arvatud varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmid ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingud, käsitatakse standardväärtpaberistamistena, kui need vastavad artiklites 20, 21 ja 22 sätestatud nõuetele.“

9) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 4 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust võivad väärtpaberistamise tehingu algatajad alates 1. juunist 2021 otsustada avaldada kättesaadava teabe aluspositsioonidest rahastatavate varade põhilise negatiivse mõju kohta kestlikkusteguritele.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„6. Euroopa järelevalveasutused töötavad ... [kolm kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes] ühiskomitee kaudu kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14 välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada käesoleva artikli lõike 4 teises lõigus osutatud teabe sisu, metoodikat ja esitusviisi kestlikkuse näitajate kohta, mis käsitlevad negatiivset mõju kliimale ning muud keskkonnavalast, sotsiaalset ja juhtimisega seotud negatiivset mõju.

Kui see on asjakohane, kajastab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu regulatiivseid tehnilisi standardeid, mis on välja töötatud kooskõlas Euroopa järelevalveasutustele määruses (EL) 2019/2088 antud volitustega, eelkõige nagu on sätestatud selle artiklis 2a ning artikli 4 lõigetes 6 ja 7, või põhineb neil.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat määrust, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“

10) Lisatakse järgmine jagu:

„2a jagu

Lihtsa, läbipaistva ja standarditud bilansilise väärtpaberistamise nõuded

Artikkel 26a

Lihtne, läbipaistev ja standarditud bilansiline väärtpaberistamine

1. Sünteetilist väärtpaberistamist, mis vastab artiklites 26b–26e sätestatud nõuetele, käsitatakse bilansilise standardväärtpaberistamisena.
2. Vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 võib Pangandusjärelevalve võtta tihedas koostöös Väärtpaberiturujärelevalve ja EIOPAga vastu käesoleva määruse artiklites 26b–26e sätestatud nõuete ühetaoliseks tõlgendamiseks ja kohaldamiseks suuniseid ja soovitusi.

Artikkel 26b

Lihtsusega seotud nõuded

1. Väärtpaberistamise tehingu algataja on üksus, millel on liidus tegevusluba või litsents.

Väärtpaberistamise tehingu algataja, kes ostab enda arvel kolmanda isiku riskipositsioone ja väärtpaberistab neid, kohaldab nende riskipositsioonide suhtes selliseid krediidi-, sissenõudmise, võla ümberkujundamise ja haldamise põhimõtteid, mis ei ole leebemad kui need, mida väärtpaberistamise tehingu algataja kohaldab võrreldavate ostmata riskipositsioonide suhtes.

2. Aluspositsioone algatatakse väärtpaberistamise tehingu algataja põhitegevuse käigus.
3. Tehingu sulgemisel hoitakse aluspositsioone väärtpaberistamise tehingu algataja või temaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluva üksuse bilansis.

Käesoleva lõike kohaldamisel on konsolideerimisgrupp üks järgmistest:

- a) sellistest juriidilistest isikutest koosnev grupp, mille suhtes kohaldatakse usaldatavusnõuete kohast konsolideerimist vastavalt määruse (EL) nr 2013/575 I osa II jaotise 2. peatükile;
- b) direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis c määratletud konsolideerimisgrupp.

4. Väärtpaberistamise tehingu algataja ei tohi väärtpaberistamise aluspositsioonide krediidiriski maandada rohkem, kui see on maandatud kaitsega, mille ta saab krediidiriskikaitse lepingu kaudu.
5. Krediidiriskikaitse leping peab olema kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 249 sätestatud krediidiriski maandamise normidega, või kui seda artiklit ei kohaldata, siis nõuetega, mis ei ole leebemad kui nimetatud artiklis sätestatud nõuded.
6. Väärtpaberistamise tehingu algataja esitab kinnitused ja tagatised selle kohta, et täidetud on järgmised nõuded:
 - a) väärtpaberistamise tehingu algatajal või temaga ühte konsolideerimisgruppi kuuluval üksusel on täielik ja kehtiv aluspositsioonide omandiõigus ja seonduvad lisaõigused;
 - b) kui väärtpaberistamise tehingu algataja on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidasutus või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 1 määratletud kindlustusandja, jääb aluspositsioonide krediidirisk väärtpaberistamise tehingu algataja või selle üksuse bilanssi, mille üle tehakse järelevalvet konsolideeritud alusel;

- c) iga aluspositsioon vastab sobivuskriteeriumidele ja kõigile krediidiriskikaitse makse tegemise tingimustele, välja arvatud artiklis 26e lõikes 1 osutatud krediidisündmuse toimumine, sellel kuupäeval, mil aluspositsioon lisatakse väärtpaberistamise portfelli kooskõlas väärtpaberistamisdokumentide hulka kuuluva krediidiriskikaitse lepinguga;
- d) väärtpaberistamise tehingu algataja parima teadmise kohaselt on iga aluspositsiooni kohta sõlmitud lepingus sätestatud, et võlgnikul on juriidiline, kehtiv ja siduv kohustus lepingus kindlaks määratud rahasummad tasuda, millele saab pöörata sissenõude;
- e) aluspositsioonid vastavad laenude väljastamise kriteeriumidele, mis ei ole leebemad kui standardsed laenude väljastamise kriteeriumid, mida väärtpaberistamise tehingu algataja kohaldab samalaadsete väärtpaberistamata riskipositsioonide suhtes;
- f) väärtpaberistamise tehingu algataja parima teadmise kohaselt ei ole ükski võlgnik selle kuupäeva seisuga, mil aluspositsioon väärtpaberistamise portfelli lisatakse, ühtki aluspositsiooniga seotud kohustust oluliselt rikkunud ega jätnud kohustuse täitmata;
- g) väärtpaberistamise tehingu algataja parima teadmise kohaselt ei sisalda tehingu dokumendid aluspositsioonide üksikasjade kohta valeinfot;

- h) tehingu sulgemise või aluspositsiooni väärtpaberistamise portfelli lisamise ajal ei ole võlgniku ja algse laenuandja vahelist lepingut asjaomase aluspositsiooni kohta muudetud viisil, mis oleks aluspositsiooni täidetavust või sissenõudmist mõjutanud.
7. Aluspositsioonid vastavad eelnevalt kindlaks määratud, selgetele ja dokumenteeritud sobivuskriteeriumidele, mis ei võimalda nende riskipositsioonide puhul portfelli kaalutusõiguse alusel aktiivselt valitseda.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei käsitata portfelli aktiivse valitsemisena selliste riskipositsioonide asendamist, mis on vastuolus kinnituste või tagatistega, ja vahendite täiendamise perioodi hõlmavate väärtpaberistamiste puhul selliste riskipositsioonide lisamist, mis vastavad kindlaks määratud täiendamistingimustele.

Pärast tehingu sulgemise kuupäeva lisatud riskipositsioonid vastavad sobivuskriteeriumidele, mis ei ole leebemad kui need, mida kohaldata aluspositsioonide algsel valimisel.

Aluspositsiooni võib tehingust kõrvaldada, kui

- a) aluspositsioon on täielikult tagasi makstud või muul viisil lunastatud;

- b) aluspositsioon on väärtpaberistamise tehingu algataja tavapärase äritegevuse käigus likvideeritud, kui likvideerimine ei kujuta endast määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 250 osutatud kaudset toetust;
 - c) aluspositsiooni muudetakse muul kui krediidist tuleneval põhjusel, nagu võla refinantseerimine või restruktureerimine, ning muudatus tehakse asjaomase aluspositsiooni tavapärase haldamise käigus, või
 - d) aluspositsioon ei vastanud tehingusse kaasamise ajal sobivuskriteeriumidele.
8. Väärtpaberistamine on tagatud selliste aluspositsioonide kogumiga, mis on vara liigilt homogeensed, võttes arvesse vara liigi rahavoogudega seotud omadusi, sealhulgas nende lepingulisi, krediidiriski ja ennetähtaegse tasumisega seotud tunnuseid. Üks aluspositsioonide kogum koosneb üksnes üht liiki varadest.

Esimeses lõigus osutatud aluspositsioonid sisaldavad lepinguliselt siduvaid ja täidetavaid kohustusi, mis annavad võlgnike ja vajaduse korral garantiandjate suhtes täieliku regressiõiguse.

Esimeses lõigus osutatud aluspositsioonidega kaasnevad kindlapiirilised perioodilised maksevood, mille osamaksete summad võivad erineda, seoses rendi-, põhisumma- või intressimaksetega või muu õigusega saada neid makseid toetavatelt varadelt tulu. Aluspositsioonid võivad tulu anda ka finantseeritud või liisitud vara müügist.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud aluspositsioonid ei sisaldada direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 44 määratletud muid vabalt võõrandatavaid väärtpabereid kui äriühingute võlakirjad, mis ei ole kauplemisskohas noteeritud.

9. Aluspositsioonid ei sisaldada väärtpaberistamise positsioone.
10. Laenude väljastamise standardid, mille kohaselt aluspositsioonid algatatakse, ning olulised muutused võrreldes varasemate laenude väljastamise standarditega tehakse potentsiaalsetele investoritele põhjendamatult viivitusega täielikult teatavaks. Aluspositsioonid väljastatakse, andes täieliku regressiõiguse võlgniku suhtes, kes ei ole väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja. Aluspositsioonidega seotud krediidi- või väljastamisotsuste tegemisel ei osale kolmandad isikud.

Selliste väärtpaberistamiste korral, mille aluspositsioonid on eluasemelaenud, ei sisalda laenukogum laene, mille turustamisel ja väljastamisel on tuginetud eeldusele, et laenu taotlejale, või kui see on kohaldatav, siis vahendajatele, on teada antud, et laenuandja ei pruugi esitatud teavet kontrollida.

Laenuvõtja krediitvõimelisuse hindamine vastab direktiivi 2008/48/EÜ artiklis 8 sätestatud nõuetele või direktiivi 2014/17/EL artikli 18 lõigetes 1–4, artikli 18 lõike 5 punktis a ja artikli 18 lõikes 6 sätestatud nõuetele, või kui see on kohaldatav, kolmandate riikide samaväärsetele nõuetele.

Väärtpaberistamise tehingu algatajal või algsel laenuandjal on asjatundlikkus väärt-paberistatavate riskipositsioonidega samalaadsete riskipositsioonide algatamise alal.

11. Aluspositsioonide hulka ei kuulu valimise hetkel makseviivituses olevad riskipositsioonid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 1 tähenduses ega riskipositsioonid halvenenud krediitdikvaliteediga võlgniku või garantiiandja suhtes, kes väärt-paberistamise tehingu algataja või algse laenuandja parima teadmise kohaselt
 - a) on kolme aasta jooksul enne algatamise kuupäeva kuulutatud maksejõuetuks või kelle võlausaldajatele on kohus andnud lõpliku ja edasikaebamisele mittekuuluva nõudeõiguse või õiguse saada makse tegemata jätmise tulemusel tekkinud kahju eest hüvitist või kelle suhtes on kolme aasta jooksul enne aluspositsioonide valimist toimunud seoses viivisnõuetega võla restruktureerimise protsess, välja arvatud juhul, kui
 - i) restruktureeritud aluspositsiooniga ei ole kaasnenud uusi võlgnevusi alates kuupäevast, mil toimus restruktureerimine, mis peab olema toimunud vähemalt üks aasta enne aluspositsioonide valimise kuupäeva, ning
 - ii) algataja poolt vastavalt artikli 7 lõike 1 esimese lõigu punktile a ja punkti e alapunktile i esitatud teabes on sõnaselgelt esitatud restruktureeritud aluspositsioonide osakaal, restruktureerimise aeg ja üksikasjad ning nende tulemusnäitajad alates restruktureerimise kuupäevast;

- b) oli aluspositsiooni algatamise ajal, kui see on kohaldatav, kantud avalikku halva krediidiajalooga isikute krediidiregistrisse, või kui sellist avalikku krediidiregistrit ei eksisteerinud, muusse krediidiregistrisse, mis on algatajale või algsele laenuandjale kättesaadav, või
 - c) on saanud krediidikvaliteedi hinnangu või krediidikvaliteedi astme, mis näitab, et lepingus kokkulepitud maksete tegemata jätmise risk on palju suurem kui algataja hoitavate võrreldavate väärtpaberistamata riskipositsioonide puhul.
12. Võlgnikud on aluspositsioonide lisamise ajaks teinud vähemalt ühe makse, välja arvatud järgmisel juhul:
- a) tegemist on uueneva väärtpaberistamisega, mis on tagatud ühes osas tasutavate riskipositsioonidega või mille lõpptähtaeg on lühem kui üks aasta, sealhulgas vaba tagasimaksega krediidiga seonduvad igakuised piiranguteta maksed, või
 - b) riskipositsioon kujutab endast sellise riskipositsiooni refinantseerimist, mis on juba tehinguga hõlmatud.
13. Pangandusjärelevalve töötab tihedas koostöös Väärtpaberiturujärelevalve ja EIOPaga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse, milliseid lõikes 8 osutatud aluspositsioone käsitatakse homogeensena.

Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 26c

Standardsusega seotud nõuded

1. Väärtpaberistamise tehingu algataja või algne laenuandja täidab riski säilitamise nõude kooskõlas artikliga 6.
2. Tehingu dokumentides kirjeldatakse väärtpaberistamisest tulenevaid intressimäära- ja valuutariske ning nende võimalikku mõju väärtpaberistamise tehingu algatajale ja investoritele tehtavatele maksetele. Need riskid maandatakse asjakohaselt ja kõik sel otstarbel võetud meetmed avalikustatakse. Kõik tagatised, millega investori kohustused on krediidiriskikaitse lepinguga tagatud, on nomineeritud samas valuutas, milles on nomineeritud krediidiriskikaitse makse.

Kui väärtpaberistamisel kasutatakse väärtpaberistamise eriotstarbelist ettevõtjat, on väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja poolt investoritele tehtavate intressimaksetega seotud kohustuste summa igal maksekuupäeval võrdne tuluga, mida väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja saab väärtpaberistamise tehingu algatajalt ja tagatiskokkulepetest, või sellest väiksem.

Aluspositsioonide kogum ei sisalda tuletisinstrumente, välja arvatud juhul, kui eesmärk on aluspositsioonide intressimäära- või valuutariski maandamine. Tuletisinstrumentide emissioon tagatakse ja need dokumenteeritakse üldiste rahvusvahelise rahanduse standardite kohaselt.

3. Kõik tehinguga seoses tehtavad viiteintressimääraga seotud maksed põhinevad emmal-kummal järgmistest:
 - a) üldkasutatavatel turu intressimääradel või üldkasutatavatel sektoripõhistel määradel, mis kajastavad vahendite kulusid, mitte aga keerukatel valemitel ega tuletisinstrumentidel;
 - b) tulul, mis tuleneb tagatisest, millega investori kohustused on krediidiriskikaitse lepinguga tagatud.

Kõik aluspositsioonidega seoses tasumisele kuuluvad viiteintressimääraga seotud maksed põhinevad üldkasutatavatel turu intressimääradel või üldkasutatavatel sektoripõhistel määradel, mis kajastavad vahendite kulusid, mitte aga keerukatel valemitel ega tuletisinstrumentidel.

4. Pärast väärtpaberistamise tehingu algatajaga seotud täitmisele pööramise sündmust on investoril lubatud võtta täitemeetmeid.

Kui väärtpaberistamisel kasutatakse väärtpaberistamise eriotstarbelist ettevõtjat ja täitmise teade või krediidiriskikaitse lepingu lõpetamise teade on kätte toimetatud, ei jää üksi rahasumma väärtpaberistamise eriotstarbelisest ettevõtjast üle kandmata, välja arvatud see, mis on vajalik väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja toimimiseks, selliste makseviivituses aluspositsioonide eest kaitsemaksete tegemiseks, mis olid lõpetamise ajal veel ümberkujundamisel, ja investoritele korrapärase tagasimaksete tegemiseks kooskõlas väärtpaberistamise lepingu tingimustega.

5. Kahjud jaotatakse väärtpaberistamise positsiooni omanikele vastavalt väärtpaberistamise seeria nõudeõiguse järgule, alustades kõige madalama nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriast.

Et teha igal maksekuupäeval kindlaks väärtpaberistamise seeriade tagasimaksmata summa, kohaldatakse kõigi väärtpaberistamise seeriade suhtes järjestikust amortiseerimist, alustades kõige kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriast.

Erandina teisest lõigust nähakse tehingutes, mille puhul kohaldatakse mittejärgestikust maksehierarhiat, ette aluspositsioonide tulemusnäitajatega seotud käivitavad tegurid, mis tingivad maksehierarhia ümberpööramise nii, et amortiseerimisel hakatakse makseid tegema vastavalt nõudeõiguse järgule. Tulemusnäitajatega seotud käivitavad tegurid hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) kas makseviivituses olevate riskipositsioonide kumulatiivse summa suurenemine või kumulatiivse kahju suurenemine üle teatava protsendi alusportfelli tagasimaksmata summast;

- b) üks möödunud perioodiga seotud käivitav lisategur ja
- c) üks eesmiseva perioodiga seotud käivitav tegur.

Pangandusjärelevalve töötab tulemusnäitajatega seotud käivitavate tegurite täpsustamise ja vajaduse korral kalibreerimise kohta välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu.

Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile 30. juuniks 2021.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes neljandas lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Väärtpaberistamise seeriade amortiseerudes tagastatakse investoritele tagatise summa, mis on võrdne nende seeriade amortisatsiooni summaga, eeldusel et investorid on nende seeriade kohta tagatise esitanud.

Kui seoses aluspositsioonidega on toimunud artiklis 26e osutatud krediidisündmus ja võla ümberkujundamine ei ole nende puhul lõpule viidud, peab järelejäänud krediidiriskikaitse summa olema igal maksekuupäeval vähemalt võrdne nende aluspositsioonide tagasimaksmata nimiväärtusega, millest on maha arvatud kõigi nende aluspositsioonidega seoses tehtud vahepealsete maksete summa.

6. Kui väärtpaberistamise puhul on tegemist uueneva väärtpaberistamisega, peavad tehingu dokumentides sisalduma asjakohased ennetähtaegse amortiseerimise klauslid või käivitavad tegurid, mis tingivad uueneva väärtpaberistamise perioodi lõppemise, sealhulgas vähemalt järgmine:
- a) aluspositsioonide krediitkvaliteedi halvenemine eelnevalt kindlaks määratud künniseni või sellest allapoole;
 - b) kahju suurenemine üle eelnevalt kindlaks määratud künnise;
 - c) suutmatus luua kindlaks määratud ajavahemikul piisaval hulgal uusi aluspositsioone, mis vastaksid eelnevalt kindlaks määratud krediitkvaliteedile.
7. Tehingu dokumentides peavad olema selgelt märgitud
- a) lepingulised kohustused, ülesanded ja vastutus, mis lasuvad nõudehaldajal ja usaldusisikul ning muudel kõrvalteenuste osutajatel, nagu on asjakohane, ning artikli 26e lõikes 4 osutatud kontrolli tegeval kolmandal isikul;
 - b) sätted, mis tagavad nõudehaldaja, usaldusisiku, muude kõrvalteenuste osutajate või artikli 26e lõikes 4 osutatud kontrolli tegeva kolmanda isiku asendamise, kui üks nimetatud teenuseosutajatest on makseviivituses või maksejõuetu ning kui teenuseosutaja ei ole väärtpaberistamise tehingu algataja, nii et kõnealuste teenuste osutamine ei lõpe;

- c) nõuete haldamise protseduurid, mida rakendatakse aluspositsioonide suhtes tehingu sulgemise kuupäeval ja pärast seda, ning asjaolud, mille korral võib selliseid protseduure muuta;
 - d) nõuete haldamise standardid, mida nõudehaldaja on kohustatud aluspositsioonide haldamise käigus järgima kogu väärtpaberistamise kestuse jooksul.
8. Nõudehaldajal on asjatundlikkus väärtpaberistatud positsioonidega samalaadsete positsioonide haldamise alal ning tal on seoses riskipositsioonide haldamisega olemas hästi dokumenteeritud ja asjakohased põhimõtted, protseduurid ja riskijuhtimise kontrollimeetmed.
- Nõudehaldaja kohaldab aluspositsioonide haldamise protseduure, mis on vähemalt sama ranged kui protseduurid, mida väärtpaberistamise tehingu algataja kohaldab samalaadsete väärtpaberistamata riskipositsioonide suhtes.
9. Väärtpaberistamise tehingu algatajal on ajakohastatud alusvara register, et aluspositsioone igal ajal kindlaks teha. Register sisaldab andmeid krediituletisinstrumenti tingimuste aluseks oleva võlainstrumenti emiteerinud võlgnike kohta ja selle krediituletisinstrumenti tingimuste aluseks oleva võlainstrumenti kohta, millest aluspositsioonid tulenevad, ning iga aluspositsiooni puhul nimiväärtust, mis on kaitstud ja tagasimaksmata.
10. Tehingu dokumendid sisaldavad selgeid sätteid, mis võimaldavad aegsasti lahendada konflikte eri kategooria investorite vahel. Kui väärtpaberistamisel kasutatakse väärtpaberistamise eriotstarbelist ettevõtjat, on hääleõigus selgelt kindlaks määratud ja võlakirjaomanike vahel jaotatud ning usaldusisiku ja muude investorite ees usaldusülesandeid täitvate üksuste kohustused on selgelt kindlaks määratud.

Artikkel 26d

Läbipaistvusega seotud nõuded

1. Väärtpaberistamise tehingu algataja teeb potentsiaalsetele investoritele enne hinnakujundust kättesaadavaks andmed varasemate staatiliste ja dünaamiliste makseviivituse ja kahjumi tulemusnäitajate kohta, nagu viivis seisundit ja makseviivitust kajastavad andmed, selliste riskipositsioonide puhul, mis on üldjoontes sarnased väärtpaberistatavate positsioonidega; samuti teeb ta kättesaadavaks nende andmete allikad ja asjaolud, mille alusel peetakse positsioone sarnaseks. Need andmed käivad vähemalt viie aasta kohta.
2. Enne tehingu sulgemist teeb asjakohane sõltumatu isik aluspositsioonide valimi väliskontrolli ja kontrollib muu hulgas, kas aluspositsioonid kvalifitseeruvad krediidiriskikaitse lepingu alusel krediidiriskikaitse saamiseks.
3. Väärtpaberistamise tehingu algataja teeb potentsiaalsetele investoritele enne väärtpaberistamise hinnakujundust kättesaadavaks kohustiste rahavoo mudeli, mis kajastab täpselt lepingul põhinevat seost aluspositsioonide ning väärtpaberistamise tehingu algataja, investorite, muude kolmandate isikute, ja kui see on asjakohane, väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja vahel liikuvate maksete vahel, ning teeb selle mudeli pärast hinnakujundust kättesaadavaks investoritele jooksvalt ja potentsiaalsetele investoritele nende taotluse korral.

4. Kui väärtpaberistamise aluspositsioonid on eluasemelaenu või autolaenu või -liisingu, avaldab väärtpaberistamise tehingu algataja eluasemelaenu või autolaenu või -liisingutega rahastatavate varade keskkonnatoime kohta kättesaadava teabe osana teabest, mis avalikustatakse vastavalt artikli 7 lõike 1 esimese lõigu punktile a.

Erandina esimesest lõigust võivad väärtpaberistamise tehingu algatajad alates 1. juunist 2021 otsustada avaldada kättesaadava teabe aluspositsioonidest rahastatavate varade põhilise negatiivse mõju kohta kestlikkusteguritele.

5. Väärtpaberistamise tehingu algataja vastutab artikli 7 täitmise eest. Artikli 7 lõike 1 esimese lõigu punktis a nõutud teave tehakse taotluse korral potentsiaalsetele investoritele kättesaadavaks enne hinnakujundust. Artikli 7 lõike 1 esimese lõigu punktides b–d nõutud teave tehakse enne hinnakujundust kättesaadavaks vähemalt kavandina või esialgsel kujul. Lõplikud dokumendid tehakse investoritele kättesaadavaks hiljemalt 15 päeva jooksul pärast tehingu sulgemist.

6. Euroopa järelevalveasutused töötavad ... [kolm kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes] oma ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, mis käsitleb käesoleva artikli lõike 4 teises lõigus osutatud teabe sisu, metoodikat ja esitamist seoses kestlikkuse näitajatega, mis käsitlevad negatiivset mõju kliimale ning muud keskkonnavalast, sotsiaalset ja juhtimisega seotud negatiivset mõju, kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Kui see on asjakohane, kajastab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu regulatiivseid tehnilisi standardeid, mis on välja töötatud kooskõlas Euroopa järelevalveasutustele määruses (EL) 2019/2088 antud volitustega, eelkõige nagu on sätestatud selle artiklis 2a ning artikli 4 lõigetes 6 ja 7, või põhinevad neil.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat määrust, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 26e

*Krediidiriskikaitse lepingu, kontrolli tegeva kolmanda isiku
ja sünteetilise ületuluga seotud nõuded*

1. Krediidiriskikaitse leping katab vähemalt järgmised krediidisündmused:
 - a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 215 lõike 1 punktis a osutatud krediidisündmused, kui riski ülekandmiseks kasutatakse garantiisid;
 - b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 216 lõike 1 punktis a osutatud krediidisündmused, kui riski ülekandmiseks kasutatakse krediidituletisinstrumente.

Kõik krediidisündmused dokumenteeritakse.

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 47b tähenduses võla restruktureerimise meetmed, mida kohaldatakse aluspositsioonide suhtes, ei välista sobivate krediidisündmuste käivitumist.

2. Pärast krediidisündmuse toimumist arvutatakse krediidiriskikaitse makse väärtpaberistamise tehingu algataja või algse laenuandja asjaomast liiki riskipositsioonidest tegelikult realiseerunud kahjumi põhjal, milleni jõuti tema standardsete sissenõudmispõhimõtete ja -menetlustega kooskõlas toimunud ümberkujundamise järel, ning mis on makse tegemise ajal kajastatud tema finantsaruannetes. Lõplik krediidiriskikaitse makse tasutakse kindlaks määratud ajavahemiku jooksul pärast asjaomast riskipositsiooni puudutava võla ümberkujundamise lõppu, kui võla ümberkujundamine lõpeb enne graafikujärgset õiguslikku tähtaega või krediidiriskikaitse lepingu ennetähtaegset lõpetamist.

Vahepealne krediidiriskikaitse makse tehakse hiljemalt kuue kuu möödumisel lõikes 1 osutatud krediidisündmuse toimumisest, kui kahjumliku võla ümberkujundamist ei ole asjaomase aluspositsiooni puhul kõnealuse kuuekuulise perioodi lõpuks lõpule viidud. Vahepealne krediidiriskikaitse makse peab katma vähemalt järgmistest summadest suurema:

- a) oodatava kahju summa, mis võrdub väärtuse langusega, mille väärtpaberistamise tehingu algataja on kandnud vahepealse makse tegemise ajal kooskõlas kohaldatava raamatupidamistavaga oma finantsaruannetes, eeldusel et krediidiriskikaitse lepingut ei ole olemas ja see ei kata kahjumit;
- b) kui see on asjakohane, oodatava kahju summa, mis on määratud kindlaks vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 3. peatükile.

Kui tehakse vahepealne krediidiriskikaitse makse, tehakse ka esimeses lõigus osutatud lõplik krediidiriskikaitse makse, millega kohandatakse kahju vahepealset arveldamist vastavalt tegelikule realiseerunud kahjumile.

Vahepealse ja lõpliku krediidiriskikaitse makse arvutamise meetod määratakse kindlaks krediidiriskikaitse lepingus.

Krediidiriskikaitse makse on proportsionaalne krediidiriskikaitse lepinguga hõlmatud vastava aluspositsiooni tagasimaksmata nimiväärtusega.

Väärtpaberistamise tehingu algataja õigusele saada krediidiriskikaitse makse saab pöörata sissenõude. Krediidiriskikaitse lepingu kohaselt investorite makstavad summad on krediidiriskikaitse lepingus selgelt kindlaks määratud ja piiratud. Nende summade arvutamine peab olema võimalik igal ajal. Krediidiriskikaitse lepingus määratakse selgelt kindlaks asjaolud, mille korral investorid on kohustatud makseid tegema. Seda, kas sellised asjaolud on tekkinud, hindab lõikes 4 osutatud kontrolli tegev kolmas isik.

Krediidiriskikaitse makse summa arvutatakse selle üksiku aluspositsiooni tasandil, mille puhul on toimunud krediidisündmus.

3. Krediidiriskikaitse lepingus täpsustatakse maksimaalne pikendusperiood, mida kohaldatakse võla ümberkujundamisele selliste aluspositsioonide puhul, millega seoses on toimunud lõikes 1 osutatud krediidisündmus, kuid võla ümberkujundamist ei ole graafikujärgsel õiguslikul tähtajal või krediidiriskikaitse lepingu ennetähtaegsel lõpetamisel lõpule viidud. Pikendusperiood ei ole pikem kui kaks aastat. Krediidiriskikaitse lepingus nähakse ette, et pikendusperioodi lõpuks tehakse viimane krediidiriskikaitse makse väärtpaberistamise tehingu algataja lõpliku kahjumi hindamise põhjal, mille väärtpaberistamise tehingu algataja peab selleks ajaks oma finantsaruannetes kajastama, eeldusel et krediidiriskikaitse lepingut ei ole olemas ja see ei kata kahjumit.

Kui krediidiriskikaitse leping lõpetatakse, jätkub võla ümberkujundamine seoses enne lõpetamist toimunud võimalike lahendamata krediidisündmustega samal viisil, nagu on kirjeldatud esimeses lõigus.

Krediidiriskikaitse lepingu alusel makstavad krediidiriskikaitse preemiad on struktureeritud nii, et need sõltuvad nõuetekohaselt teenindatavate nõuete tagasimaksmata nimiväärtusest maksmise ajal ja kajastavad kaitstud väärtpaberistamise seeria riski. Selleks ei määrata krediidiriskikaitse lepingus garanteeritud preemiaid, preemiate ettemakseid, hinnaalandusmehhanisme ega muid mehhanisme, mis võivad ära hoida või vähendada kahju tegelikku jaotamist investoritele või mille abil tagastada väärtpaberistamise tehingu algatajatele osa makstud preemiatest pärast tehingu lõpptähtaega.

Erandina käesoleva lõike kolmandast lõigust on preemiate ettemaksed lubatud tingimusel, et järgitakse riigiabireegleid, kui garantiiskeem on liikmesriigi õiguses konkreetselt ette nähtud ja sellele on andnud edasigarantii mõni üksus, mis on loetletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 214 lõike 2 punktides a–d.

Tehingu dokumentides kirjeldatakse, kuidas arvutatakse krediidiriskikaitse preemiad ja võimalikud võlakirjakupongid iga maksekuupäeva puhul kogus väärtpaberistamise tehingu kestuse jooksul.

Investorite õigusele saada krediidiriskikaitse preemiaid saab pöörata sissenõude.

4. Väärtpaberistamise tehingu algataja nimetab enne tehingu sulgemise kuupäeva kontrolli tegeva kolmanda isiku. Kontrolli tegev kolmas isik kontrollib iga aluspositsiooni puhul, millega seoses on esitatud krediidisündmuse teade, vähemalt järgmist:
 - a) kas krediidisündmuse teates osutatud krediidisündmus on krediidiriskikaitse lepingu tingimustes osutatud krediidisündmus;
 - b) kas aluspositsioon oli asjaomase krediidisündmuse toimumise ajal alusportfellis;

- c) kas aluspositsioon vastas alusportfelli lisamise ajal sobivuskriteeriumidele;
- d) kui aluspositsioon lisati väärtpaberistamisele täiendamise tulemusel, kas täiendamine vastas täiendamistingimustele;
- e) kas lõpliku kahjumi summa vastab väärtpaberistamise tehingu algataja kasumiaruandes kajastatud kahjumile;
- f) kas viimase krediidiriskikaitse makse tasumise ajal on aluspositsioonidega seotud kahjud investorite vahel õigesti jagatud.

Kontrolli tegev kolmas isik peab olema väärtpaberistamise tehingu algatajast ja investoritest ning asjakohasel juhul väärtpaberistamise eriotstarbelisest ettevõtjast sõltumatu ning ta on andnud tehingu sulgemise kuupäevaks nõusoleku sellele, et ta on määratud kontrolli tegevaks kolmandaks isikuks.

Kontrolli tegev kolmas isik võib kontrolli teha valimi alusel, mitte iga üksiku aluspositsiooni alusel, mille jaoks krediidiriskikaitse makset nõutakse. Kui investorid ei ole valimipõhise kontrolliga rahul, võivad nad taotleda, et kontrollitaks mõne konkreetse aluspositsiooni sobivust.

Väärtpaberistamise tehingu algataja lisab tehingu dokumentidesse kohustuse edastada kontrolli tegevale kolmandale isikule kogu teave, mida on vaja esimeses lõigus sätestatud nõuete kontrollimiseks.

5. Väärtpaberistamise tehingu algataja ei tohi tehingut lõpetada enne selle graafikujärgset lõpptähtaega muul põhjusel kui järgmised sündmused:
- a) investori maksejõuetus;
 - b) investor jätab tasumata krediidiriskikaitse lepingu alusel tasumisele kuuluvad summad või rikub tehingu dokumentides kindlaks määratud olulisi kohustusi;
 - c) asjakohased regulatiivsed sündmused, sealhulgas:
 - i) asjakohased muutused liidu või riigisisestes õigusaktides, pädevate asutuste tehtud asjakohased muudatused selliste õigusaktide ametlikult avaldatud tõlgendustes, kui see on asjakohane, või sellised asjakohased muudatused tehingu maksu- või raamatupidamislikus käsitluses, millel on tehingu majanduslikule tasuvusele oluline negatiivne mõju, mida võrreldakse iga juhtumi puhul sellega, mida oodati tehingu tegemise ajal ja mida ei saanud sel ajal mõistlikult eeldada;

- ii) pädeva asutuse otsus selle kohta, et väärtpaberistamise tehingu algatajal või väärtpaberistamise tehingu algataja sidusettevõtjal ei ole või ei ole enam luba võtta väärtpaberistamise puhul arvesse krediidiriski olulise osa ülekandmist kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 245 lõikega 2 või 3;
- d) optsiooni kasutamine tehingu lõpetamiseks teataval kindlal ajahetkel (edaspidi „ajaline ostuoptsioon“), kui tehingu sulgemise kuupäevast arvestatav ajavahemik on võrdne algse alusportfelli kaalutud keskmise tähtajaga tehingu sulgemise kuupäeval või sellest pikem;
- e) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 242 punktis 1 määratletud lõpetava ostuoptsiooni kasutamine;
- f) investor ei kvalifitseeru kaudse krediidiriskikaitse korral vastavalt lõikes 8 sätestatud nõuetele enam aktsepteeritavaks krediidiriskikaitse andjaks.

Tehingu dokumentides täpsustatakse, kas asjaomane tehing hõlmab üht punktides d ja e osutatud optsiooni ja kuidas sellised optsioonid on struktureeritud.

Punkti d kohaldamisel ei ole ajaline ostuoptsioon struktureeritud eesmärgiga vältida kahju jaotamist krediidikvaliteedi parandamise positsioonidele või muudele investorite omatavatele positsioonidele ega muul viisil struktureeritud krediidikvaliteedi parandamise võimaldamiseks.

Ajalise ostuoptsiooni kasutamise korral teavitavad väärtpaberistamise tehingu algatajad pädevaid asutusi, kuidas teises ja kolmandas lõigus osutatud nõuded on täidetud, sealhulgas põhjendavad ajalise ostuoptsiooni kasutamist ja esitavad selge aruande, millest nähtub, et alusvara kvaliteedi halvenemine ei ole ostuoptsiooni kasutamise põhjus.

Otsese krediidiriskikaitse korral tagastatakse krediidiriskikaitse lepingu lõpetamisel tagatis investoritele väärtpaberistamise seeriate nõudeõiguse järgu järjekorras, kohaldades väärtpaberistamise tehingu algataja suhtes kohaldatava maksejõuetusseaduse sätteid.

6. Investorid ei tohi lõpetada tehingut enne selle kavandatud lõpptähtaega ühelgi muul põhjusel kui krediidiriskikaitse preemia maksmata jätmine või muu lepingulise kohustuse oluline rikkumine väärtpaberistamise tehingu algataja poolt.
7. Väärtpaberistamise tehingu algataja võib näha ette sünteetilise ületulu, mida pakutakse investoritele krediidikvaliteedi parandamiseks, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - a) sünteetilise ületulu summa, mida väärtpaberistamise tehingu algataja kohustub kasutama krediidikvaliteedi parandamiseks igal makseperioodil, on täpsustatud tehingu dokumentides ja väljendatud kindla protsendina portfelli tagasimaksmata summast asjaomase makseperioodi alguses (fikseeritud sünteetiline ületulu);

- b) sünteetiline ületulu, mida ei kasutata selleks, et katta igal makseperioodil realiseerunud krediidikahjum, tagastatakse väärtpaberistamise tehingu algatajale;
 - c) kui väärtpaberistamise tehingu algatajad kasutavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 143 osutatud sisereitingute meetodit, ei ole ette nähtud kogusumma aasta kohta suurem kui kõigi aluspositsioonide asjaomase aasta oodatava kahju summa, mis on arvutatud vastavalt nimetatud määruse artiklile 158;
 - d) kui väärtpaberistamise tehingu algatajad kasutavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 143 osutatud sisereitingute meetodit, määratakse alusportfelli ühe aasta oodatava kahju arvutamine selgelt kindlaks tehingu dokumentides;
 - e) tehingu dokumentides täpsustatakse käesolevas lõikes sätestatud tingimusi.
8. Krediidiriskikaitse leping sõlmitakse järgmises vormis:
- a) määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 4. peatükis sätestatud nõuetele vastava garantiina, millega krediidirisk kantakse üle mõnele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 214 lõike 2 punktides a–d loetletud üksusele, tingimusel et investorite suhtes olevate riskipositsioonide puhul saab nimetatud määruse III osa II jaotise 2. peatüki alusel kasutada 0 % riskikaalu;

- b) määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 4. peatükis sätestatud nõuetele vastava garantiina, millel on mõne käesoleva lõike punktis a osutatud üksuse edasigarantii, või
 - c) käesoleva lõike punktides a ja b osutamata muu krediidiriskikaitse selliste garantiidena, krediituletisinstrumentide või krediidiriski vahetustehingut sisaldavate võlakirjade kujul, mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 249 sätestatud nõuetele, tingimusel et investorite kohustused on tagatud tagatisega, mis vastab käesoleva artikli lõigetes 9 ja 10 sätestatud nõuetele.
9. Lõike 8 punktis c osutatud muu krediidiriskikaitse vastab järgmistele nõuetele:
- a) väärtpaberistamise tehingu algataja õigusele kasutada tagatist investorite krediidiriskikaitse maksetega seotud kohustuste täitmiseks saab pöörata sissenõude ja sellele õigusele sissenõude pööramine tagatakse asjakohaste tagatiskokkulepetega;
 - b) kui väärtpaberistamine lõpeb või väärtpaberistamise seeriad amortiseeruvad, saab investorite õigusele tagastada tagatised, mida ei ole kasutatud krediidiriskikaitse maksete tegemiseks, pöörata sissenõude;

- c) kui tagatis on investeeritud väärtpaberitesse, on tehingu dokumentides nähtud selliste väärtpaberite jaoks ette sobivuskriteeriumid ja hoidmise kord.

Tehingu dokumentides täpsustatakse, kas väärtpaberistamise tehingu algataja krediidirisk jääb ka investorite krediidiriskiks.

Väärtpaberistamise tehingu algataja küsib pädeva õigusnõustaja arvamust, et saada kinnitus krediidiriskikaitsele sissenõude pööramise kohta kõigis asjaomastes jurisdiktsioonides.

- 10. Kui käesoleva artikli lõike 8 punkti c kohaselt pakutakse muud krediidiriskikaitset, saavad väärtpaberistamise tehingu algataja ja investor kasutada kvaliteetset tagatist, mis on üks järgmistest:

- a) tagatis määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 2. peatükis osutatud 0 % riskiga kaalutud võlaväärtpaberite kujul, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:
 - i) võlaväärtpaberite maksimaalne järelejäänud tähtaeg on kolm kuud, mis ei ole pikem kui järelejäänud aeg järgmise maksekuupäevani;
 - ii) võlaväärtpaberid saab lunastada sellise rahasumma vastu, mis võrdub kaitstud väärtpaberistamise seeria tagasimaksmata summaga;
 - iii) võlaväärtpabereid hoiab väärtpaberistamise tehingu algatajast ja investoritest sõltumatu depositoorium;

- b) tagatis rahana, mida hoitakse kolmandast isikust krediidasutuses, mille krediitkvaliteedi aste on 3 või üle selle kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 136 sätestatud krediitkvaliteedi astmete määramisega.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust ja tingimusel, et investor annab pärast hoolsuskohustuse täitmist vastavalt käesoleva määruse artiklile 5 lõplikus tehingudokumendis sõnaselge nõusoleku, hinnates sealhulgas iga asjakohast vastaspoole krediidiriski positsiooni, võib ainult väärtpaberistamise tehingu algataja kasutada kvaliteetse tagatisena raha, mis on hoiustatud väärtpaberistamise tehingu algataja või tema sidusettevõtja juures, kui väärtpaberistamise tehingu algataja või tema sidusettevõtja vastab vähemalt krediitkvaliteedi astmele 2 kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 136 sätestatud krediitkvaliteedi astmete määramisega.

Artikli 29 lõike 5 kohaselt määratud pädevad asutused võivad pärast Pangandusjärelevalvega konsulteerimist lubada kasutada tagatisena raha, mis on hoiustatud väärtpaberistamise tehingu algataja või tema sidusettevõtja juures, kui väärtpaberistamise tehingu algataja või tema sidusettevõtja vastab krediitkvaliteedi astmele 3, tingimusel et võimalik on dokumenteerida tururaskused, finantsinstitutsiooni liikmesriigile määratud krediitkvaliteedi astmega seotud objektiivsed takistused või liikmesriigis esinevad märkimisväärsed võimalikud kontsentratsiooniprobleemid, mis tulenevad käesoleva lõike teises lõigus osutatud krediitkvaliteedi astme 2 miinimumnõude kohaldamisest.

Kui kolmandast isikust krediidasutus või väärtpaperistamise tehingu algataja või tema sidusettevõtja ei vasta enam minimaalsele krediidikvaliteedi astmele, kantakse tagatis üheksa kuu jooksul üle kolmandast isikust krediidasutusele, mille krediitikvaliteedi aste on 3 või kõrgem, või investeeritakse väärtpaperitesse, mis vastavad esimese lõigu punktis a osutatud kriteeriumidele.

Kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 218 käsitatakse käesolevas lõikes sätestatud nõudeid täidetuna selliste investeeringute puhul, mis on tehtud krediidiriski vahetustehingut sisaldavatesse võlakirjadesse, mille on emiteerinud väärtpaperistamise tehingu algataja.

Käesolevas artiklis sätestatud tagatise andmise tavade kohaldamist jälgib Pangandusjärelevalve, pöörates erilist tähelepanu vastaspoole krediidiriskile ja muudele investorite majanduslikele ja finantsriskidele, mis sellistest tagatise andmise tavadest tulenevad.

Pangandusjärelevalve esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].

Hiljemalt ... [30 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, alalütlevas käändes] esitab komisjon Pangandusjärelevalve aruande põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu vastaspoole krediidiriski liigse suurenemise riskile finantssüsteemis, lisades kohasel juhul käesoleva artikli muutmiseks seadusandliku ettepaneku.“

11) Artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Väärtpaberistamise tehingu algatajad ja sponsorid teatavad käesoleva artikli lõikes 7 osutatud vormi abil ühiselt Väärtpaberiturujärelevalvele, kui väärtpaberistamine vastab artiklite 19–22, artiklite 23–26 või artiklite 26a–26e nõuetele (edaspidi „standardväärtpaberistamise teade“). Varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi puhul vastutab ainult sponsor sellest programmist teatamise eest ja kõnealuse programmi raames artiklile 24 vastavatest varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingutest teatamise eest. Sünteetilise väärtpaberistamise puhul vastutab teate eest ainult väärtpaberistamise tehingu algataja.

Standardväärtpaberistamise teade sisaldab väärtpaberistamise tehingu algataja ja sponsori selgitust selle kohta, kuidas artiklites 20–22, artiklites 24–26 või artiklites 26b–26e sätestatud standardväärtpaberistamise kriteeriumid on täidetud.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja võib kasutada artikli 28 kohaselt loa saanud kolmanda isiku teenust, et hinnata, kas väärtpaberistamine vastab artiklite 19–22, artiklite 23–26 või artiklite 26a–26e nõuetele.“;

ii) teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kui väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja kasutab artikli 28 kohaselt loa saanud kolmanda isiku teenust, et hinnata, kas väärtpaberistamine vastab artiklite 19–22, artiklite 23–26 või artiklite 26a–26e nõuetele, peab standardväärtpaberistamise teade sisaldama märget, et loa saanud kolmas isik on standardväärtpaberistamise kriteeriumide täitmist kinnitanud.“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Väärtpaberistamise tehingu algataja, ja kui see on asjakohane, sponsor teatavad viivitamata Väärtpaberiturujärelevalvele ja oma pädevale asutusele, kui väärtpaberistamine ei vasta enam artiklite 19–22, artiklite 23–26 või artiklite 26a–26e nõuetele.“;

d) lõike 5 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Väärtpaberiturujärelevalve hoiab oma ametlikul veebisaidil loetelu kõikidest väärtpaberistamistest, mille kohta väärtpaberistamise tehingu algatajad ja sponsorid on teatanud, et need vastavad artiklite 19–22, artiklite 23–26 või artiklite 26a–26e nõuetele.“;

e) lõike 6 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].“;

f) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].“

12) Artikli 28 lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Pädev asutus annab artikli 27 lõikes 2 osutatud kolmandale isikule loa hinnata, kas väärtpaberistamised vastavad artiklites 19–22, artiklites 23–26 või artiklites 26a–26e sätestatud standardväärtpaberistamise kriteeriumidele.“

13) Artikli 29 lõike 5 teine lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja Väärtpaberiturujärelevalvet pädevate asutuste määramisest käesoleva lõike alusel ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes]. Kuni artiklite 26a–26e nõuete täitmise järelevalve eest vastutava pädeva asutuse määramiseni teeb pädev asutus, kes on määratud tegema järelevalvet artiklite 18–27 nõuete täitmise üle, mida kohaldatakse ... [üks päev enne käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], järelevalvet ka artiklite 26a–26e nõuete täitmise üle.“

14) Artikli 30 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) artikli 6 lõike 1 kohase olulise majandusliku netohuvi õige mõõtmise ja jätkuva säilitamise protsesse ja mehhanisme ning artikli 7 kohaselt kogu kättesaadavaks tehtava teabe kogumist ja õigeaegset avaldamist;“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„aa) „riskipositsioonide puhul, mis ei ole osa viivisnõuete väärtpaberistamisest:

i) krediidi andmise kriteeriumid, mida kohaldatakse nõuetekohaselt teenindatavate nõuete suhtes kooskõlas artikliga 9;

ii) artikli 9 lõike 1 teises lõigus osutatud viivisnõueteks olevate aluspositsioonide valiku ja hinnakujunduse usaldusväärsed standardid;“;

c) lisatakse järgmised punktid:

„d) viivisnõuete väärtpaberistamise puhul protsesse ja mehhanisme, millega tagatakse vastavus artikli 9 lõikele 1, et vältida artikli 9 lõike 1 teises lõigus sätestatud erandi kuritarvitamist;

- e) bilansilise standardväärtpaberistamise puhul protsesse ja mehhanisme, millega tagatakse artiklite 26b–26e täitmine;“.

15) Artikkel 31 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 31

Väärtpaberistamise turu makrotasandi usaldatavusjärelevalve

1. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastutab oma volituste piires liidu väärtpaberistamise turu makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest.
2. Selleks et toetada liidu finantsstabiilsust ohustavate ja finantssüsteemis toimuvatest muutustest tulenevate süsteemsete riskide vältimist või vähendamist, võttes arvesse makromajanduse arengut, et hoida ära laiaulatuslike finantsprobleemide perioode, jälgib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu pidevalt väärtpaberistamise turul toimuvaid muutusi. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peab seda vajalikuks, ent vähemalt iga kolme aasta tagant, avaldab ta finantsstabiilsuse riskide väljatoomiseks koostöös Pangandusjärelevalvega aruande väärtpaberistamise turu mõju kohta finantsstabiilsusele.
3. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõiget 2 ja artiklis 44 osutatud aruande kohaldamist, avaldab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tihedas koostöös Euroopa järelevalveasutustega 31. detsembriks 2022 aruande, milles hinnatakse mõju, mida bilansilise standardväärtpaberistamise kasutuselevõtt on avaldanud finantsstabiilsusele, ja võimalikke süsteemseid riske, näiteks riske, mille tekitab kontsentreerumine ja avaliku sektori väliste krediidiriskikaitse müüjate omavaheline seotus.

Esimeses lõigus osutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu aruandes võetakse arvesse sünteetilise väärtpaberistamise eripära, nimelt sellele tüüpilist vastavalt vajadusele kavandatud ja individuaalset iseloomu finantsturgudel, ning analüüsitakse, kas bilansilise standardväärtpaberistamise käsitlemine aitab finantssüsteemis riski üleüldiselt vähendada ja reaalmajandust paremini rahastada.

Oma aruande koostamisel kasutab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu mitmesuguseid asjakohaseid andmeallikaid, näiteks:

- a) pädevate asutuste poolt kooskõlas artikli 7 lõikega 1 kogutud andmeid;
 - b) pädevate asutuste poolt kooskõlas artikli 30 lõikega 2 tehtud läbivaatamiste tulemusi ja
 - c) artikli 10 kohaselt väärtpaberistamise registrites hoitavaid andmeid.
4. Kooskõlas määruse (EL) nr 1092/2010 artikliga 16 esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatused ja vajaduse korral soovitusel parandusmeetmete võtmiseks seoses käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud riskidega, sealhulgas riski säilitamise tasemete muutmise asjakohasuse või muude makrotasandi usaldatavusmeetmete kohta.

Kolme kuu jooksul alates soovitusel edastamise kuupäevast teatab soovitusel adressaat kooskõlas määruse (EL) nr 1092/2010 artikliga 17 Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule soovitusel alusel võetud meetmetest ning esitab meetmete võtmata jätmise korral igakülgse põhjenduse.“

16) Artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) väärtpaberistamine on tähistatud standardväärtpaberistamisena ja selle väärtpaberistamise algataja, sponsor või väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja on jätnud artiklites 19–22, artiklites 23–26 või artiklites 26a–26e sätestatud nõuded täitmata;“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt d asendatakse järgmisega:

„d) käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis e või f osutatud rikkumise korral väärtpaberistamise tehingu algatajale ja sponsorile kehtestatud ajutine keeld teatada artikli 27 lõike 1 alusel, et väärtpaberistamine vastab artiklite 19–22, artiklite 23–26 või artiklite 26a–26e nõuetele;“;

ii) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis h osutatud rikkumise korral artiklis 28 osutatud loa ajutine peatamine, millega anti kolmandale isikule luba hinnata väärtpaberistamise vastavust artiklitele 19–22, artiklitele 23–26 või artiklitele 26a–26e.“

17) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 43a

Üleminekusätted bilansilise standardväärtpaberistamise jaoks

1. Sünteetiliste väärtpaberistamiste puhul, mille krediidiriskikaitse leping jõustus enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev], võivad väärtpaberistamise tehingu algatajad ja väärtpaberistamise eriotstarbelised ettevõtjad kasutada nimetust „standardväärtpaberistamine“ või „lihtne, läbipaistev ja standarditud väärtpaberistamine“ või muud nimetust, mis osutab otse või kaudselt neile mõistetele, üksnes tingimusel, et artiklis 18 sätestatud nõuded ja käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud tingimused on artikli 27 lõikes 1 osutatud teate esitamise ajal täidetud.
2. Artikli 27 lõikes 6 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite kohaldamise alguskuupäevani teevad väärtpaberistamise tehingu algatajad artikli 27 lõikes 1 sätestatud kohustuse täitmiseks vajaliku teabe Väärtpaberiturujärelevalvele kirjalikult kättesaadavaks.

3. Väärtpäberistamisi, mille algsed väärtpäberistamise positsioonid loodi enne ...
[käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev], käsitatakse
standardväärtpäberistamisena, kui
- a) need vastasid algsete väärtpäberistamise positsioonide loomise ajal artikli 26b lõigetes 1–5, 7–9, 11 ja 12, artikli 26c lõigetes 1 ja 3 ning artikli 26e lõikes 1, lõike 2 esimeses lõigus, lõike 3 kolmandas ja neljandas lõigus ning lõigetes 6–9 sätestatud nõuetele ja
 - b) need vastavad artikli 27 lõikes 1 sätestatud teatamise ajal artikli 26b lõigetes 6 ja 10, artikli 26c lõigetes 2 ja 4–10, artikli 26d lõigetes 1–5 ja artikli 26e lõike 2 teises kuni seitsmendas lõigus, lõike 3 esimeses, teises ja viiendas lõigus ning lõigetes 4–5 sätestatud nõuetele.
4. Käesoleva artikli lõike 3 punkti b kohaldamisel kohaldatakse järgmist:
- a) artikli 26d lõikes 2 tõlgendatakse väljendit „enne tehingu sulgemist“ kui „enne artikli 27 lõike 1 kohast teavitamist“;
 - b) artikli 26d lõikes 3 tõlgendatakse väljendit „enne väärtpäberistamise hinnakujundust“ kui „enne artikli 27 lõike 1 kohast teavitamist“;

c) artikli 26d lõike 5

- i) teises lauses tõlgendatakse väljendit „enne hinnakujundust“ kui „enne artikli 27 lõike 1 kohast teavitamist“;
- ii) kolmandas lauses tõlgendatakse väljendit „enne hinnakujundust /.../ vähemalt kavandina või esialgsel kujul“ tõlgendatakse kui „enne artikli 27 lõike 1 kohast teavitamist“;
- iii) neljandas lauses sätestatud nõuet ei kohaldata;
- iv) viiteid kooskõlale artikliga 7 tõlgendatakse selliselt, nagu kohaldataks selle väärtpaberistamise suhtes artiklit 7, võtmata arvesse artikli 43 lõiget 1.“

18) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) esimesse lõiku lisatakse järgmine punkt:

„e) väärtpaberistamise eriotstarbeliste ettevõtjate geograafiline asukoht.“;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon hindab iga kolme aasta tagant punktis e osutatud teabe alusel asukohavaliku põhjuseid, sealhulgas sõltuvalt teabe olemasolust ja kättesaadavusest seda, millises ulatuses mängib selles küsimuses kesksel rolli soodsa maksu- ja järelevalvekorra olemasolu.“

- 19) Artikkel 45 jäetakse välja.
- 20) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 45a

Kestliku väärtpaberistamise normide väljatöötamine

1. Pangandusjärelevalve avaldab 1. novembriks 2021 tihedas koostöös Väärtpaberiturujärelevalve ja EIOPa aruande kestliku väärtpaberistamise erinormide väljatöötamise kohta, et lisada käesolevasse määrusesse kestlikkusega seotud läbipaistvusnõuded. Aruandes hinnatakse igakülgset eelkõige järgmist:
 - a) proportsionaalsete avalikustamis- ja hoolsuskohustuse nõuete rakendamine seoses aluspositsioonidest rahastatavate varade võimaliku positiivse ja negatiivse mõjuga kestlikkusteguritele;
 - b) kestlikkustegureid puudutava teabe sisu, metoodika ja esitamine seoses positiivse ja negatiivse mõjuga keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisküsimustele;
 - c) kuidas sätestada kestliku väärtpaberistamise erinormid, mis kajastaksid määruse (EL) 2019/2088 artiklitega 8 ja 9 hõlmatud finantstooteid või põhineksid neil ning milles võetaks vajaduse korral arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2020/852*;

- d) kestliku väärtpaberistamise normide võimalik mõju finantsstabiilsusele, liidu väärtpaberistamisturu mahu ja pankade laenuandmisvõime suurendamisele.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud aruande koostamisel võtab Pangandusjärelevalve vajaduse korral arvesse määruse (EL) 2019/2088 artiklites 3, 4, 7, 8 ja 9 sätestatud läbipaistvusnõudeid või tugineb neile ning konsulteerib Euroopa Keskkonnaameti ja Euroopa Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskusega.
3. Seoses artikli 46 kohase läbivaatamisaruandega esitab komisjon käesoleva artikli lõikes 1 osutatud Pangandusjärelevalve aruandele tuginedes Euroopa Parlamendile ja nõukogule kestliku väärtpaberistamise erinormide sätestamise kohta aruande. Komisjoni aruandele lisatakse kohasel juhul seadusandlik ettepanek.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).“

21) Artikli 46 teist lõiku muudetakse järgmiselt:

a) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) artikli 22 lõikes 4 ja artikli 26d lõikes 4 sätestatud nõuete rakendamine ning kas neid võib laiendada väärtpaberistamisele, mille aluspositsioonid ei ole eluasemelaenu või autolaenu või -liisingu, eesmärgiga integreerida keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisega seotud teabe avaldamine;“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„i) võimalused täiendavate standardimis- ja avalikustamismääruste kehtestamiseks, pidades silmas muutuvaid turutavasid, eelkõige vorme kasutades, nii traditsioonilise kui ka sünteetilise väärtpaberistamise puhul, sealhulgas kokkuleppeliste börsiväliste väärtpaberistamiste korral, mille puhul vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2017/1129* ei ole vaja koostada prospekti.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1129, mis käsitleb väärtpaberite avalikul pakkimisel või reguleeritud turul kauplemisele võtmisel avaldatavat prospekti ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/71/EÜ (ELT L 168, 30.6.2017, lk 12).“

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
